

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΝΙΚ ΧΟΥΑΪΤ

Η ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΤΖΕΝΥ

ΕΦΤΑ μέρες αγωνίας !

Εφτά μέρες χωρίς μιὰ στιγμή χαράς. 'Η Τζένυ, σ' όλο αυτό τό διάστημα περίμενε τήν τραγική απόφασι του φίλου της. Από αυτήν εξαρτιόταν ή ζωή της. "Αν δεχόταν νά της χαρίση τ' όνομά του, θά γινόταν πάλι ή τίμια γυναίκα και κανείς δέν θά μάθαινε ποτέ τό μυστικό της. Μά αν τύχαινε νά της άρνηθῆ, δέν θά υπήρχε πειά γι' αυτήν καμμιά έλπίδα. Οί δικόι της θά τή διώχνανε από τό σπίτι της, ή φίλος της θά τήν περιφρονούσαν κ' οί άγνωστοί θά εκμεταλλευόντουσαν τήν άδυναμία της. Δέν θά μπορούσε ούτε νά σκοτωθῆ. Τό πλάσμα πού σάλανε πειά μέσα στά σπλάχνα της, τής απαγόρευε αυτήν τήν σκέψι. "Οχι, δέν θά μπορούσε νά γίνη δολοφόνος. Είχε υποχρέωσι νά ζήση γιά τό παιδί της γι' αυτό τό άθώο πλάσμα πού θά έφερω στον κόσμο ύστερα από λίγους μήνες.

Στήν άρχή, όταν συνέβη τό μοιραίο, σέ μιὰ φλογερή στιγμή του έρωτός τους, ή Τζένυ δέν έδωσε και μεγάλη σημασία.

— 'Ο Τζάκ, σκέφθηκε, είνε ένας τίμιος άνθρωπος. Ξέρει τώρα τί πρέπει νά κάνη.

Και δέν τόλμησε ούτε νά του παραπονεθῆ. Δέν θέλησε νά χαλάση αυτήν τήν στιγμή τής ευτυχίας τους με τά δάκρυά της. Κι' ενώ εκείνος τής ζητούσε συγγνώμη γιά τό κακό πού τής είχε κάνει και φαινόταν νά υποφέρει τρομερά από τίς τύψεις τής συνειδήσεώς του, εκείνη του ώμολόγησε :

— Σ' αγαπώ, Τζάκ ! Γιά σέναν μπορώ νά υποφέρω και τίς μεγαλύτερες ταπεινώσεις. "Οχι, δέν είνε μόνο δικό σου λάθος. Είνε και δικό μου. Αφήσαμε νά μās παρασύρη ό έρωτάς μας και καίκαμε στην ίδια του τή φωτιά !

Και κρύβοντας τον πόνο της του χάιδεψε με τά χέρια της τό στήθος με κλειστά τά μάτια γιά νά μη φαίνεται ή τραγική αγωνία του βλέμματός της. 'Ο Τζάκ "Αλθεύ έβγαλε ένα στεναγμό άνακουφίσεως και τήν έσφιξε στην άγκαλιά του.

— Σ' ευχαριστώ Τζένυ, τής ψιθύρισε. Δέν θά ξεχάσω σ' όλη μου τή ζωή αυτήν τήν ευγενική συμπεριφορά σου. Ναι, ξέρω τώρα ποιά είνε τό καθήκον μου. Έγώ θά φροντίσω γιά νά σου σώσω τήν υπόληψι. Μόνος μου θά πληρώσω τό τραγικό λάθος μου. Πρέπει νά σε παντρευθώ, Τζένυ.

Κι' ό Τζάκ "Αλθεύ βούτησε τήν Τζένυ ν' ανεβῆ σ' αυτοκίνητό του κι' άμείλητοι οί δυό έρωτευμένοι γύρισαν στο Κρόντον. Τίποτε πειά δέν τους συγκινούσε. Ούτε ή νύχτα πού έφερω στον ούρανό τά λαμπρά άστρα, ούτε τό φως του φεγγαριού, ούτε ή μυστηριώδης και γοητευτική σιωπή του δάσους. Πάνω απ' όλα αυτά ή θλίψη τους είχε ρίξει τον πένθιμο πέπλο της κ' είχε διώξει κάθε ώμορφιά και κάθε θέλητρο από αυτήν τήν έκδρομή τους. Κι' έμιας πόσης φορές άλλοτε δέν είχαν κάνει αυτόν τον δρόμο ευτυχισμένοι ! "Ωρες ολόκληρες μέναν άγκαλιασμένοι κι' άκουγαν τον ψιθύρο των δέντρων και τό τραγοῦδι των πουλιών. Κι' ένα σωρό στιγμές αφηνότανεσαν νά παρασυρθούν από τήν γοητεία τής νύχτας.

"Υστερα γύρισαν άργά πάλι στο Κρόντον με μιὰ ξεκούρασι στην ψυχή τους και με μιὰ ευχαρίστησι πού τους έδινε καινούργιες δυνάμεις. Τώρα όμως μοιάζαν σαν δυό έγκληματίες. 'Η σκιές των δέντρων και τά κλαδιά πού πέφταν σ' αυτοκίνητο τους τρομάζαν. 'Ο Τζάκ ένοιωθε τά χέρια του χωρίς δύναμι καθώς κρατούσε τό τιμόνι και τό μυαλό του είχε σταματήσει σαν τό ρολόι πού ξέγασαν νά τό κουντίσουν. Μόνο ένα κύμα αίματος ανέβαινε κάθε τόσο στο πρόσωπό του και έκανε τ' αυτιά του νά βουίζουν. Είχε συκαθῆ τον εαυτό του κι' αν ήταν μόνος μέσα σ' αυτήν τήν έρημιά θά κρεμόταν από ένα δέντρο, όπως ό 'Ιούδας πού πρόδωσε τό Χριστό. Ναι, ό Τζάκ ήταν ένας τιποτένιος, ένας άθλιος, ένας προδότης. Αφησε άχαλίνωτο τό πάθος του και είχε καταστρέψει σέ μιὰ στιγμή όλα τά ιδανικά ενός άθώου κοριτσιού πού είχε τήν άφέλεια νά πιστέψη στον έρωτά του.

'Η Τζένυ δέν είχε πειά τή δύναμι ούτε

νά σκεφθῆ. "Όλο τό σώμα της ήταν τσακισμένο και καταλάβαινε ότι δέν θά μπορούσε νά κάνη ούτε ένα βήμα από τήν εξάντλησί της.

Και ξαφνικά άρχισε νά κλαίη. Τότε σαν κινηματογραφική ταινία πέρασαν από τό μυαλό της όλες ή ιστορίες πού θά τραβοῦσε από τό σπίτι της αν μάθαιναν τήν τρομερή αλήθεια. 'Ο πατέρας της, ό αδελφός της, οί συγγενείς της θά ντρεπόντουσαν πειά γι' αυτήν. "Όλη ή αγάπη τους, όλη ή έμπιστοσύνη πού τής είχαν, θά σωριαζόντουσαν τώρα σ' έρείπια. Θα έπρεπε νά κοκκινίζουν από τήν στενοχώρια τους, γι' αυτήν, γιά τήν Τζένυ πού ήταν άλλοτε τό παρθενικό στόλισμα του σπιτιού τους. 'Ο Τζάκ δέν μπορούσε νά τήν καταλάβη. Εκείνος ήταν ένας άνδρας. Έπειτα είχε μεγαλώσει σ' ένα διαφορετικό περιβάλλον. Είχε συνηθίσει νά θεωρη εύκολη τή ζωή γιατί ποτέ δέν είχε πεινάσει, γιατί ποτέ δέν είχε γνωρίσει τήν τραγωδία τής φτώχειας. Μά εκείνη είχε πονέσει στη ζωή της κ' είχε παρακολουθήσει όλους τους άγώνες των δικών της γιά νά εξασφαλίσουν τό ψωμί τους. 'Ο πατέρας της είχε δουλέψει σκληρά κ' είχε αγωνισθῆ γιά νά φτάση στη σημερινή θέσι του. Κι' ό αδελφός της με χίλια βάσανα κατώρθωσε νά πάρη τό δίπλωμά του και νά γίνη δικαστής. Με τί βλέμμα λοιπόν θά κύταζε τώρα αυτούς τους δυό ανθρώπους τήν ώρα πού θά καθόντουσαν κοντά της στο τραπέζι τήν ώρα του φαγητού ;

'Ο Τζάκ προσπάθησε νά τήν παρηγορήσει.

— Μη κλαίς, τής είπε. Σε μιὰ εβδομάδα θά έχω κανονίσει αυτήν τήν ιστορία. Μά πρὸς Θεού, μη πῆς σέ κανέναν τό μυστικό μας. Οί γονείς μου ποτέ δέν θά μ' αφήσουν νά σε κάνω γυναίκα μου !

'Η Τζένυ στο άκουσμα αυτών των λόγων του φοβιάσθη. "Ενα κακό προαίσθημα πλήγωσε τήν καρδιά της και πάγωσε από τον φόβο της.

Κοντά στο δρόμο της χωρίστηκαν. 'Ο Τζάκ τήν φίλησε έντελῶς ψυχρά σαν αυτόματο. Κ' ή Τζένυ με κλονισμένο βήμα προχώρησε στο σπίτι της και πήγε νά κλεισθῆ στο δωμάτιό της. "Ηθελε νά ξεχάση ότι είχε συμβῆ. "Ηθελε νά πιστέψη ότι όλα αυτά ήταν ένα κακό όνειρο ένας έμιάλης.

'Αλλά κι' ό Τζάκ δέν ήταν σέ καλύτερη κατάστασι. 'Η ευθύνη τής πράξεώς του τον στενοχωρούσε. Γιά νά γλυτώση από τό μαρτύριο σταμάτησε σ' ένα μπαρ και μέθυσε με ούισκι. "Υστερα πήγε κι' έπεσε στο κρεβάτι του άναίσθητος.

Τήν άλλη μέρα μιὰ άμφιβολία άρχισε νά βασανίσει τήν καρδιά του. Δέν μπορούσε νά εξηγήσει τήν διαγωγή τής Τζένυ. Αυτό τό κορίτσι τον είχε αφήσει νά τήν άπατήση, χωρίς ν' αντισταθῆ, χωρίς καμμιά διαμαρτυρία. Μήπως... μά όχι αυτό δέν ήταν δυνατό. 'Η Τζένυ ποτέ δέν θά του έπαιξε αυτό τό παιγνίδι. "Οχι, δέν θά τον αφήνε νά τήν καταστρέψη γιά νά τον αναγκάση νά τήν παντρευθῆ ! Αλλά γιατί μήπως λίγες τέτοιες ιστορίες δέν συμβαίνουν ;... 'Ο Τζάκ "Αλθεύ ήταν πλούσιος. Εκείνη μιὰ φτωχή άστὴ πού είχε ως μόνη προίκα τήν ωμορφιά της. Κανείς άντρας λοιπόν δέν θά τολμούσε νά τήν κάνη γυναίκα του και ν' αναλάβη τό βάρος τής διατροφῆς της. Αυτό θά τό κατώρθωνε μόνον ένας πλούσιος. Μά αυτοί οί άνθρωποι παντρεύονται πάντα γυναίκες τής τάξεώς τους... Έκτός αν μπλέξουν, όπως έμπλεξα κι' εγώ, σκέφθηκε με απογοήτευσι ό Τζάκ.

— "Αν μπορούσα τουλάχιστον νά δοκιμάσω τήν Τζένυ, ψιθύρισε. "Αν ήταν δυνατό νά καταλάβω ότι μ' αγαπάει πραγματικά.

Και τότε απέφασισε νά τής παίξει ένα άσχημο παιγνίδι. Θ' απέφρευγε νά τήν συναντήση και θά άρνιόταν νά τήν παντρευθῆ. 'Η Τζένυ αν τον αγαπούσε πραγματικά, δέν θά πρόδιδε τό μυστικό τους. Θα προτιμούσε νά καταστραφῆ αυτή παρὰ νά καταστρέψη τον αγαπημένο της.

— Σ' αγαπώ, Τζάκ !.